

Школа у тренду

Лист ученика ОШ “Карађорђе”, Горњи Матејевац , година VI, број 7, мај 2012. година

ГЕНЕРАЦИЈА '97

ЧИТАЈТЕ
У ОВОМ
БРОЈУ

У АКВАРИЈУМУ

ЕКСКУРЗИЈА

ИЗЛОЖБЕ

Шта знаш о саобраћају

ИЗЛЕТИ

Школа у тренду,
Лист ученика ОШ
"Карађорђе",

Горњи Матејевац,
година VI
бр. 7, МАЈ, 2012.
год.

Уредништво

Емилија Ђорђевић,
Јелена Милијић,
Марија Станковић,
Џејко Петковић,
Исидора Стевановић,
Ивана Антић,

Тијана Мартић,
Драгана Мрђан,
Кристина Ристић,

Леа Милутиновић,
Наставници уредници

Светлана Ђикић
Јелена Петковић
Сузана Нешић
Лектура

Исидора Крстић
ОШ "Карађорђе",
Горњи Матејевац,
ул. Просветина бр.
oskaradjordje

Посете позоришту...

Приредбе

у штампарији

са ватрогасцима

Како учити

Ово је, као што знате, страница успешних, текст који следи нам можда открива како су постали то

Ако стечено знање умемо да применимо, то је право знање. На тај начин се стиче вештина учења, а добра навика злата вреди. Човек се учи док је жив. Решење је у томе да се учење прво прихвати као дужност и обавеза. Касније се јавља задовољство и радост што се нешто сазнаје и учи. Нема успеха и добрих оцена ако је учење стално мучење. Треба умети брзо радити, али без журбе. Али наравно, да би могао да учиш, треба да имаш услове за то. Просторија у којој учиш мора да буде довољно осветљена, увек добро проветрена јер ти је кисеоник веома важан, и да буде умерено загрејана јер не можеш учити ако ти је превише хладно или врућина. И не заборави да учиш с разумевањем. Без разумевања нема доброг учења. Кад се лекције уче напамет, брзо се заборављају. Тешко је учити ако не разумеш оно што учиш, зато пази на часовима, слушај своје наставнике.

Кристина Ристић, VII

А сад најуспешнији - такмичари

Станковић Јована	VIII/2	Географија	III МЕСТО	на Општинском и учешће на Округном.
Пејчић Сара	VIII/1	Географија	III МЕСТО	на Општинском и учешће на Округном.
Миладиновић Димитрије	VIII/2	Географија I	МЕСТО	на Општинском и учешће на Округном.
Мрђен Драгана	VI/1	Физика	50 ПОЕНА	учешће на Округном
Радојковић Илија	VI/2	Физика	46 ПОЕНА	учешће на Округном
Голубовић Петар	VIII/1	Физика	25 ПОЕНА	учешће на Округном
Милић Стефан	V/1	Историја	III МЕСТО	на Општинском и учешће на Округном.
Мрђен Драгана	VI/1	Историја	III МЕСТО	на Општинском , III МЕСТО на Округном
Цветковић Елена	VI/2	Српски језик	II МЕСТО	на Општинском III МЕСТО на Округном
Мрђен Драгана	VI/1	Српски језик	III МЕСТО	на Општинском II МЕСТО на Округном
Милић Стефан	V/1	Биологија	87 ПОЕНА	II учешће на Округном
Илијић Андријана	V/1	Биологија	86 ПОЕНА	II учешће на Округном
Миленковић Милица	V/1	Биологија	91 ПОЕНА	I место учешће на Округном
Миладиновић Анђела	VIII/1	Биологија	85 ПОЕНА	III учешће на Округном
Цветковић Јована	VIII/1	Биологија	83 ПОЕНА	III МЕСТО
Цветковић Јована	VIII/2	Хемија	III МЕСТО	на Општинском и учешће на Округном
Голубовић Петар	VIII/1	Хемија	II МЕСТО	на Општинском , III МЕСТО на Округном
Цветковић Јована	VIII/2	Енглески језик	III МЕСТО	на Општинском и учешће на Округном
Николић Ивана	VI/1	Тех.и инф.образ.	II МЕСТО	на Општинском и III МЕСТО на Округном
Антић Ивана	VI/1	Тех.и инф.образ.	III МЕСТО	на Општинском на учешће на Округном
Поповић Алекса	V/1	II место	- спортска гимнастика	на Општинском
ХОР И ОРКЕСТАР	IV-VII	I МЕСТО	на окружном и учешће на Републичком такмичењу	
Радојковић Илија	VI/2	Шта знаш о саобраћају	I МЕСТО	на Општинском и учешће на Округном
Митић Јана	VI/1	Шта знаш о саобраћају	I МЕСТО	на Општинском и на Округном

Јужноафрички питон, пирана... у Крагујевцу

Сваки излазак је доживљај, а овог пута “скокнули” смо до акваријума у Крагујевцу

Горњи Матејевац, 13. 05. 2012. године

Дува јак ветар, а киша почиње да пада. Веома смо узбуђени због поласка, тако да се не бринемо због кише која све јаче пада.

После дуже и пажљиве контроле аутобуса од стране милиције, дошло је време да се напакон уђемо у њега. Свако је заузео своје место. Крећемо... Распевани гласови деце чују се у свим деловима аутобуса. Неки певају, неки се фотографишу, али све једно, радујемо се... Коначно смо стигли до акваријума. Улазимо, а на вратима нас дочекује симпатични водич који нам објашњава садржај акваријума. Предивно је. Највише смо се дивили јужноафричком

питону. Неки нису могли да се одвоје од афричких рибица. . . У повратку смо свратили до тржног центра, који је много већи него наш у Нишу. Уживали смо у разгледању ствари.

Нагаравно дошло је време за полазак У аутобусу је веома весело. Ниједан ученик није на свом месту, а кад се на то дода и непажња појединих ученика, настаје прави хаос. Наравно, наставници су нас опоменили. Улазимо у село, на неки начин тужни јер се излет завршио, али на нашим лицима су осмеси јер смо видели нове пределе наше земље. Било је веома лепо, а верујем да ће се овај излет дуго препричавати међу ученицима.

Емилија Ђорђевић, VI/1

Утисци – за почетак, ученика

- Баш је било лепо, дивно смо се забавили.- Не иде ми се кући. X 7!
- Надам се да ћемо и следеће године на једну овакву екскурзију.
- Мени се целокупна екскурзија свидела. У акваријуму ми је најзанимљивија била змија. Имала је предивне шаре. Тржни центар такође не могу изоставити. Било је јако забавно.
- Данас сам видела највећи тржни центар Плаза и вома ми се видео.

Сад наставници – директор је уздржан

Сентиментални наставник: У Крагујевцу, као студент и данас као наставник. Оживела сам мрвицу својих успомена и доживела нови, други град. Ипак, студентски дани су били најлепши!

Наставница царица: У акваријуму смо видели ниже облике живота, а и касније, на паркингу. Све остало било је са стиллом.

Озбиљни наставник: У недељу 13. 05. 2012. године, 36 ученика и седам наставника посетило је Природно-математички факултет у Крагујевцу. Посета је предвиђена Годишњим планом рада школе и на предлог наставника биологије Васиљевић Марије. Циљ је посета акваријума односно приближавање ученицима наставних тема из биологије. После посете акваријума, ученици су у пратњи наставника обишли град Крагујевац, парк Шумарије и тржни центар Плаза.

Наставник (чија је увек последња): Можда би ми се питон више видео да је прогутао слона (ко чита, зна и зашто), анђеоска рибица, на коју ми рекоше да личим, да је мало мршавија и фотографије да их педагогица није избрисала. Опет се питам, да ли сми им отварају јмош једна врата. . .

Простор за наставнике

Ђаци - пре свега добри и поштени људи

У овом броју на српском разговарамо са наставницом немачког

Ми не бисмо били ученици, а још мање “новинари” да понекад, кроз ђачке приче, не кажемо нешто о наставницима. Интересовања за наставнички приватни живот увек су превелика. Зато смо овом приликом за разговор изабрали наставницу Невену Баланесковић, сви знају да нам предаје немачки, са намером да откријемо нешто ново о њој.

Нисмо могли а да је прво не питамо чиме се бавила пре овог, наставничког, посла. Ево шта нам је одговорила: „Радила сам у Електронској индустрији као стручни преводиоц.” А на то ком је послу наша наставница дала предност одговорила је: „Могла сам, док сам радила у Електронској, да путујем у иностранство, преводила сам ствари које ја лично нисам познавала, технологију, машинство, а у ствари било је врло јасно.” Сви ученици, као и ми, знају да наставница воли животиње, а како је дошло до те љубави открива нам у разговору: „Па вероватно због моје усамљености, јер немам деце, доживела сам страшне трауме. Видела сам да брига о другима усређује човека.” А да ли је музика зближила нашу наставницу и њеног супруга, рекла је: „То сигурно, љубав према музици је старија од моје љубави према супругу.” А како су се спојили и остали заједно рекла је: „Ишли смо у исту гимназију и у исту цркву и тако смо се спријатељили. Интересовале су нас исте ствари и тако се родила велика љубав. А иначе прва љубав ми је био мој супруг.” Данашњи ђаци и нису нешто опседнути учењем, а шта очекује наставница од њих: „Од данашњих ђака очекујем да све у животу заслужи својим радом, да пре свега буду добри и поштени људи и да науче да је живот велика школа из које се никад не излази.” Овако бисмо могли да ћаскамо са наставницом у недоглед и сигурни смо да би се увек нашло још нешто што занима и нас и вас. Ипак морамо рећи да смо задовољни и овим сазнањима. А и сигурни смо да ће свако ко буде прочитао овај текст боље гледати на живот.

Јелена Милијић и Емилија Ђорђевић VI/1

Што више добрих навика, то мање проблема и потешкоћа

Ево још пар савета практичне природе

Човек онолико вреди, колико и како ради! Не заборави ову реченицу. Ево неких радних обавеза које треба сваки ученик да изврши: сакупљање секундарних сировина, чишћење учионице, чишћење своје собе, учење. . . Ово су само неке од милион могућих ученикових обавеза. У испуњавању ових обавеза ти могу помоћи и други људи или чак справе (**рецимо сат—нема ни мање справе, а ни већег помоћника!**). А да! Још једна од добрих навика је штедња. Штедња је рационално коришћење свега, а нарочито времена. Штеди своје време, немој га расипати.

Време је вредније од сваког новца и злата, Њега сматрај својим највећим благом. То би од прилике значило да све што можеш сад не остављаш за сутра, или ко чува тај стално има. А ти стално штеди. Штеди све: воду, новац, одећу. . . Само једну ствар немој да штедиш. Немој никад да штедиш вољу за учењем.

Кристина Ристић, VII

Смејање је здраво, организму прија. . .

Наставница: Шта је заједничко робу и кмету?

Саша: Па, . . . обојица су били људи.

Наставница: Филипе, зашто ниси учио?

Филип: Спавало ми се.

Наставница: Који је празник 19. јануара?

Оливер: 8. март

ПАЖЊА! СВИ СУ ГЛЕДАЛИ ИСТО, А ВИДЕЛИ РАЗЛИЧИТО

Није лако бити објективан новинар

Двадесет седмог јануара су ученици ош "Карађорђе" у Горњем Матејевцу, организовали су једну кратку представу поводом школске славе Светог Саве. Међу тачкама била је једна која је била најзанимљивија. У њој су су била два ђаволка која су посвађала два сељака, и наравно било је ту још нечега. Посебну пажњу је привукао хор својим неодољивим гласовима.

Александра Голубовић, V

Данас су у част школске славе делили слатке бомбоне и жито.

Андрејана Илијић, V

Као сваке године и ове, ученици Основне школе "Карађорђе" у Горњем Матејевцу, двадесет седмог јануара одржаће приредбу поводом школске славе Светог Саве. Ове године су вам припремили такву приредбу да ће гости бити одушевљени. Најкреативнији ученици старијих разреда украсиће позорницу тако да очара сваког госта. Ту су млађи разреди који су нам припремили разне заврзламе као музичке тачке. А као најмлађи у школи наш храбар рецитатор предшколац изаћи ће на бину и обрадовати присутне госте. Та веома занимљива представа која говори о племенитом свецу обрадоваће све посетиоце.

Емилија Крњајић, VI

27. јануара у Горњем Матејевцу је одржана представа у част школске славе Светог Саве. На прослави је поред ученика и наставника био присутан и председник Градске општине Пантелеј Славиша Динић. Прослава је као и сваке година протекла у најбољем реду.

Милица Миленковић VI

У друштву наставника, а без обавеза...

Екранизовано дело Милована Витезовића, насловом нас је позвало да га видимо

Дана ученици наше школе заједно са наставницима у организацији Бачког парламента и педагогике Данијеле Саковић посетили су "Дом војске". У сали партер са огромним бројем места и велико платно одушевило је посетиоце. Филм који се давао јесте: "Шешир професора Косте Вујића" један од бољих филмова, који је режирао Здравко Шотра. Знајући да је комад добар, сви су са великим нестрпљењем чекали почетак. И најзад почео је. Били су ту и ученици других школа. Велика галама коју су стварали остали ученици показало је право лице тих школа. Наравно нисмо у потпуности могли занемарити то понашање, али филм је био превише добар тако да нисмо толико обраћали пажњу. Завршио се око 17 часова, а онда смо кренули кући. Неки су због узбуђења заспали у аутобусу, а има и оних који су певали и причали о догађајима из филма, што показује да нам је било баш лепо.

Јелена Милијић VI/1

БИСЕРИ ПИСЕЊИ

Наставница: Не једем месо од '73. год.

Алекса: Ау! Коликови онда имате година?!

Наставница: Чиме дишу пужеви?

Кики: Аналним отвором!

Наставница: Како је азбука добила назив?

Ученик: Од холандске речи.

Час биологије је у току. Наставница пита Јовану:

"Јована, кажи нам шта недостаје непотпуном листу?" Јована ћути.

"Ко зна?", пита наставница.

"Наставнице, непотпуном листу", одговара Алекса "недостаје плод".

Сви ученици, чак и наставница, гракнуше у смех.

Јавља се најбољи ученик у одељењу и каже: "Непотпуном листу недостаје цветна дршка". Опет смех.

"Јао, лисна дршка!", напokon даде тачан одговор.

Наставница: Иво Андрић је између осталог био и дипломата. Зна ли неко шта је то дипломата?

Јован: Ваљда је завршио школе па је имао доста диплома.

Педагог: Које домаће животиње знаш?

Предшколац: Жирафу, слона. . .

Дружење у ОШ "Милан Ракић"

Поводом Дечије недеље наша школа је организовала многе активности (маскенбал предшколаца, параду фризура), и између осталог посетила школу у Медошеву. Заједно са ученицима који су одабрани за учешће у спортским активностима, кренули су и неки наставници. С нестрпљењем смо очекивали одлазак тој школи. Припремили су нам пуно интересантних игара, као што су фудбал, одбојка, стони тенис и пикадо. Иако смо испали "губитници" у свим играма, лепо смо се забавили и дружили. Упознали смо ученике те школе и открили да су јако гостопримљиви. На крају је било послужења које нам је добро дошло јер смо били исцрпљени и гладни. Приметили смо да је њихова школа пуно другалчија од наше, и да је пуна топлих боја, али наши дечаки су лепши од

њихових. Очекивања су нам испуњена и лепо су нас угостили, једино у шта су били разочарани јесу дечаки, јер нам се нико није допао.

Јована Станковић и Сара Пејчић, VIII/1

После биоскопа, позориште

Ко каже да ђаци не иду у позориште!

Дана 12. 04. у двадесет часова у Народном позоришту одиграна је представа Госпођа министарка. За сваку добру представу се увек тражи карта више, а ово је једна о њих. Није зато чудо што су наши ученици са радошћу прихватили предлог да у друштву наставника одгледају ову познату комедију Бранислава Нушића. Били смо узбуђени и нервозни јер многим од нас ово је био први одлазак у позориште.

Школа се побринула за превоз, а ученици за атмосферу у аутобусу.

А у позоришту тиха гужва на улазу и у антреу.

Глумци који су дуго у овом послу пренели су нам лепо расположење и пријатан осећај угодности. У сали је владала тишина, све до смешних сцена које су увек изазивале гомогласни смех. Како се осећања тешко препричавају, рећи ћемо само да је представа била интересантна и незаборавна.

Тијана Мартић и Филип Петковић VI/1

СТВАРАЛАШТВО СТВАРАЛАШТВО

Љубавни јади у императиву и потенцијалу

Момак: Пољуби ме!

Девојка: Пољубила бих те, али пољуби ти мене први!

Момак: Не м

Омиљеним кутком називамо место у коме проводимо највише времена. Место у коме се осећамо најпријатније. За мене је то таван.

Реч таван сама по себи асоцира на нешто мрачно, на неко место пуно паучине. Таван јесте мрачан само ако се не осветли и пун је паучине само ако се не чисти. Таван за мене представља место у коме могу да се опустим. Место у коме

Теодора Митић, I/1

Страшна прича

Једне кишовите ноћи у сну ми се јавила моја наставница српског језика. „Када **будеш одговарао Фугур II**, и кад ништа не **будеш знао** и кад ти **будеш добио кечигу** као врата, и кад се **будеш вратио** кући **буди сигуран** да ће те отац удавити голим рукама и **буди уплашен** јер ће те намодрити од батина. А кад сутра **будеш дошао** у школу, сви ће ти се смејати, ки,ки,ки,ха,ха,ха,ха,ха!!!... Говорила је злобно. Када се пробудих зној ми је капала са чела. „Волео бих да **будем сигуран** да се ово неће десити!“ Рекох уплашено.

Филип Петковић, VI/1

Моја потеря за пејзажима

Јован Крстић, I/1

Пролеће је период када се природа буди из сна, када оживљава све на свету. Пролеће је годишње доба када можемо видети најразличитије тајне природе.

Почео је ускршњи распуст. Ја сам кренуо возом за Матарушку Бању. Знао сам да ћу у путу видети све чаролије пролећа јер пруга не пролази кроз урбане делове. Зато сам одлучио да не спавам док траје путовање. Кренули смо рано ујутру, тек што је сунце открило своје прве зраке. Заузео сам место до прозора и једва дочекао звиждук пиштаљке који је означавао полазак. Немо сам посматрао капи росе које су се стопиле са травом околних ливада. Сунце је све јаче грејало па су капи полако нестале. Ратари су већ били на својим њивама све је изгледало као на слици. Одједном, мисли ми

је прекинуо мост. Пролазили смо преко набујале реке, чинило се као да ће нас воде однети у своје дубине. Затим су поново ту биле њиве, па затим шумарци и ливаде и између њих по која станица. Било ми је интересантно да посматрам свет из свог угла, да видим природна богатства, све оно што у граду не могу да видим. Свака наредна ливада била је другачија и додавала је све лепше детаље пејзажну. Дивио сам се свакој новој слици јер нисам знао да природа може бити тако лепа и мирна. Уживао сам у путовању јер је трајало таман толико колико сам желео да уживам у свему. Када смо стигли на одредиште, пејзажи су нестали. Остала је галама ужурбаних људи, остала је успомена коју ми је урезала само природа.

Омиљеним кутком називамо место у коме проводимо највише времена. Место

Моја омиљена просторија

Омиљеним кутком називамо место у коме проводимо највише времена. Место у коме се осећамо најпријатније. За мене је то таван.

Реч таван сама по себи асоцира на нешто мрачно, на неко место пуно паучине. Таван јесте мрачан само ако се не осветли и пун је паучине само ако се не чисти. Таван за мене представља место у коме могу да се опустим. Место у коме могу да уживам у сопственом миру и тишини. Тамо смо само ја, зидови и успомене. У овом простору ја се осећам

испуњено. Осећам неку слободу. Ту се ослобађам свог стреса и свега што ме мучи. Кад сам тужна, бесна, разочарана, потиштена или ми је свега доста, ја се попнем уским дрвеним степеницама и хоп! Као да сам у некој скривеној јазбини која нема никакве везе са стварним светом. Током лета и пролећа, прозорчићи су широм отворени. Зраци сунца улазе са свих могућих страна као да желе да овај простор деле самном. Али кад падне ноћ, месец баца своје чаробне зраке препуне шљокица, као да жели да обоји мој кутак у

познајем целог свог живота, јер њихове ствари доприносе да се осећам тако. Ту су и лутке, колевка и моје ствари из детињства. Ту је и бакина омиљена столица за љуљање. Понекад сва своја осећања делим са овим предметима јер их доживљавам као стварне особе. Све ове ствари дају тавану неку посебну боју и нек посебну важност. Кад се год налазим у овом простору ја се осећам чудо. Нека топлина се шири мојим духом и мојим телом. Било шта да се десило или било шта да сам осећала пре одласка на таван, све је нестало. Као да је сва та негативна енергија остала горе. Као да ме таван штити. Само остају нежна и лепа осећања, неки облик задовољства.

Нека деца верују да на тавану живе бабароге, бауци и слична створења, али то није тачно. Једино што на тавану може да живи јесу мир и тишина (и још по неки паучић).

Ристић Кристина, VII

Стефан Милић, V

сребрно како би изгледао још лепше. Али има ситуација када седим у потпуном мраку, потпуно сама. То се дешава у ситуацијама када мислим да ми нико не треба па чак ни светлост. Ипак су прави разлог мог честог боравка на тавану успомене. Старе књиге, фотографије и људи на њима. Чини ми се да их

СТВАРАЛАШТВО

Чудесни сан

"Како бих волела кад бих имала крила. Упознала бих разне културе и народе. Летела бих преко мора и океана. Онда бих одлетела до многих градова и видела бих многе занимљиве грађевине."

Ове речи чула је вила и казала ми: "Устај, узми ова крила и крени на путовање." Таман сам узела крила, сат је зазвонио и мама је казала: "Буди се Драгана, закаснићеш у школу".

Драгана Мрђен, VI/1

СТВАРАЛАШТВО

Петар Николић, I/1

Моја учитељица

Коса јој је плава,
Кошуљица бела,
А хаљина тесна
То је моја
учитељица,
И зове се Весна.

Јована Крапић, I/1

Б
С
О
С
К
И

Наставница: Када је реченица непотпуна
 Немања: Брате, . . . не знам.
 Наставница: Нисам ти ја брат.
 Немања: Па добо. Онда ,сестро.
 Наставник: Какве луке постоје?
 Милица: Морске и копнене.

Наставница: Леа, дај састав.

Леа: Па нисам преписала од папира у свесци.

Наставница: Дај папир.

Леа: Па, кући је.

Наставница: Како се зове прво словенско писмо.

Ученик: Словенска антитеза!

Наставница: Шта је веће од сцене?

Дружење са ватрогасцима

Био је то леп и сунчан дан. Сви моји другови, другарице и ја кренули смо на час физичког. Али видели смо ватрогасце. Појурили смо ка њима. Када смо им пришли питали смо их шта се десило, а ону су нам одговорили да су дошли да нам испричају како спречити ватру и да нам покажу чега све има у радном комплекту ватрогасних кола. Дошли су остали разреди и кренуло је зезање. Ватрогасци су нам показали како изгледа један ватрогасац, објаснили су нам да једна боца може да издржи само 25 минута ваздуха за једног ватрогасца. Рекли су нам да треба да будемо мирни кад се деси пожар, а када изађемо да позовемо ватрогасце. Следи најзабавније-улазак у ватрогасна кола. Кад сам ушао било је супер. Седишта су била удобна, а и укључили су нам сирену. После тога смо узели

качкете и шлемове за главу. Фотографисали смо се. Сви су били срећни што су дошли ватрогасци, а и били смо тужни, јер смо изгубили час физичког.

Петар Јовић, V/1

Откривамо занимања *Једно поподне у штампарији*

Једног лепог сунчаног, пролећног дана или, што би новинари рекли 10. 05. 2011., ми чланови новинарске секције заједно са наставницама српског језика и ликовне културе посетили смо штампарију у којој се штампа наш часопис. Повод за ову посету било је штампање школског часописа, а и жеља ученика и наставника да се упознамо са радом у штампарији. Велико узбуђење владало је међу нама новинарима пред полазак. У 12 и 30 спремно смо се укрцали у комби који нам је љубазно позајмила Градска општина Пантелеј и кренули пут Атлантика тј. штампарије. У штампарији је било много љубазних људи и свако је хтео да нам покаже чиме се бави и све

стране свога посла. Нас је нор-мално задивио део производње. Тај део се састоји од две целине. У једном делу је неколико великих машина које служе за штампање часописа и друге штампе. Највише нас је задивила велика машина за сечење папира која је, као нам се чини, већа од свих осталих. Ту је и књиговезница у којој је снага машина замењена вештином вредних руку. Видели смо и много других ствари или производа, са којима се често срећемо (лекарских налога, нотеса. .). Време у штампарији је брзо прошло и дошао је тренутак

за повратак у школу. На путу до куће смо сређивали утиске о једном, можда, будућем занимању које смо сада открили.

Емилја Ђорђевић и
 Марија Станковић VI/1

Где смо били и шта смо видели

Сваке године за екскурзију бирамо нове одреднице.

Прочитајте где смо били ове године

Не тако касне јесени, 15.10.2011. године, ученици Основне школе “Карађорђе” били су на екскурзији. У 07:00 часова, испред задружног дома у Горњем Матејевцу, окупили су се ђаци од петог до осмог разреда, као и разредне старешине. Ту су нас чекала два аутобуса. У једном су били ученици VI/1, VI/2 и VII разреда, а у другом V, VIII/1 и VIII/2. Кад смо кренули, иако је било рано, наш аутобус је био распеван, јер су девојчице на задњим седиштима, непрестано певале уз музику. Наравно, цела екскурзија је била незаборавна, али нису све дестинације оставиле подједнак утисак. Првог дана највећу пажњу закупила је пећина Рисовача, код Аранђеловца, где се уједно у близини налазио хотел Рујна зора у коме смо преноћили. Пећина је била посебан доживљај, влажна, неки ученици су, не гледајући где стају упадали у барице (међу тим ученицима сам била и ја). Такође су ту биле и шаљивције са кометарима као што су: “Леле ће се затремо ми овде”. По обиласку пећине вратили смо се у аутобус и започели двадесетоминутну потрагу за хотелом. А у хотелу, проблем. Сви су се сместили осим шестог разреда, за који није било довољно кревета. На крају је и то решено па смо сви били задовољни. Распаковали смо се и одморили. Убрзо је дошло и време за вечеру а онда наравно и за журку која је почела у 21 и 30 и трајала до касно у ноћ. Када је журки дошао крај, повукли смо се и наставили дружење у облику пицама партија. Били смо будни до 6 сати ујутро. С обзиром на то да смо морали да устанемо у 7, неки су одлучили да не спавају. А после доручка опет аутобус, и већина нас која спава јер то нисмо урадили током ноћи. И други дан

екскурзије имао је своје дестинације. Посебан утисак на нас оставила је Смедеревска тврђава и прича о њеном постанку. Пошто смо обишли још неке делове централне Србије, дошло је време за повратак. Сви смо били снаждени. Ова екскурзија је заиста била супер. Надам се да ћемо се и на следећој екскурзији овако лепо провести и да ћемо видети још много занимљивих места, и пренети вам утиске о њима.

крају је и то решено па смо сви били задовољни. Распаковали смо се и одморили. Убрзо је дошло и време за вечеру а онда наравно и за журку која је почела у 21 и 30 и трајала до касно у ноћ. Када је журки дошао крај, повукли смо се и наставили дружење у облику пицама партија. Били смо будни до 6 сати ујутро. С обзиром на то да смо морали да устанемо у 7, неки су одлучили да не спавају. А после доручка опет аутобус, и већина нас која спава јер то нисмо урадили током ноћи. И други дан

Шта би екскурзија била без журке ?!

Јана Митић VI/2

Неки на екскурзији понешто и науче

На срећу, увек има оних који пажљиво слушају

. . . Ујутру рано смо се пробудили и отисли на доручак. Затим смо напустили хотел. Кренули смо у обилазак манастира Копорин који је убедљиво најлепши. Монахиња нас је увела у манастир и испричала причу о њему. Мени најзанимљивија прича била је како је неки човек рано ујутру док је још био мрак кренуо да обије Копорин. На вратима манастира стајао је свети Деспот Стефан Лазревић. Спречио га је да уђе, а лопов је сав престрашен побегао. Било је ту још доста прича. Завршили смо обилазак Копорина и кренули ка манастиру Покајница. Овај манастир био је исто јако леп и имао своју причу. Прича је овога пута била о убиству Карађорђа.

Александра Голубовић V

Језици које учимо

I live in Gornji Matejevac. My Village has one elementary school. The school is large but there are not many children. Earlier generations had more children even 3-4 classes in one grade. Teachers are very good. They

are at the same time our parents and our guides through life. We have a hall where we celebrate holidays and where we make students parties. Of course we have all type of equipment for each subject. Our students are very suc-

cessful in all competitions where they participate. As you can see our school is smaller than others, it has fewer children but we are trying to make it better for incoming generations.

By: Nikola Ivic VII

Journey, oh journey

In the middle of the journey, we saw a lot of animals: snakes, lizards, one fox... It was amazing. We were on the top white the sun was exactly above us it was noon. Clouds were coming to us. About an hour later, clouds were above us then rain started. We started running back. About half an hour later we were home, but wet. However the expedition was successful, we Conclusion were having fun and rain didn't stop us to search around and climb to the top.

By: Marko Jankovic, VIII/1

H
a
l
l
o

Hallo! Ich heiße Elena. Ich bin zwölf Jahre alt. Ich wurde am 22. August 1999. in Nisch geboren. Ich lebe mit meiner Familie in der Dorf Donji Matejevac bei Nisch. Wir sind acht in meiner Familie: meine Eltern, meine Großeltern, mein Onkel, meine Tante, ihre Tochter und ich. Wir haben eine Katze, Tomislav und einen Hund Beki. Meine Schule heißt Karadjordje Sie bekommen eigene Namen von ersten Serbischen Aufstand Anführer.

Meine Schulfreunde lieben Sport und Musik. In der Schule wir spielen Basketball, Volleyball, Fußball. . . Mihajlo, meine am besten Schulfreund, Lea und ich hören Rammstein, Deutsch Rock/ Band. Liebst du Rammstein?

Ich spiele Tennis schon vier Jahre. Meine Lieblings Tennisspieler ist Novak Djokovic.

Viele grüße!

PS. Schreibe bold

Елена Цветковић

Animals in danger of extinction -tigers

Tigers are the animals that live in India and Africa. Their fur is very nice. They are kings of cats. The tigers are in danger of extinction most probably because people are destroying their habitats and are hunting them. They're hunting them because of tiger's fat in India and, in Africa because of meat.

Petar Golubović , VIII/1

Famous cities

Novi Sad is the second largest city in Serbia. It's very beautiful and peaceful. It's in the north of our country, and it lies on the river Danube. Petrovaradin fortress is the most famous sight of Novi Sad. It's a very clean city, and if you go to Novi Sad, you'll feel at home because people are very friendly. A short time ago, in Novi Sad happened two fires in two different night clubs. People were very nervous and they wanted to punish people who did that. However, I think that Novi Sad is a good place to live. I would like to live there.

Jovana Cvetkovic,
VIII/2

На изложби слика

*Иако 13 није омиљен број,
ми смо једног 13. уживали*

Тог 13. октобра 2011. године одржана је изложба слика у Нишкој тврђави. Наставница ликовног Сузана Нешић, организовала је одлазак аутобусом. Ученици наше школе су у поподневним часовима већ били у тврђави. Сви су се радовали овом заједничком изласку. А у галерији једно сасвим ново искуство. Сlike су биле озбиљне, али су опет биле некако намењене и нашем узрасту. Било је пуно боја и пуно различитих облика. Изненадило нас је то што нек дела нису биле само на платну, већ су била и од разних тканина. Било је ту и ликова деце и животиња, али било је и разних слободних покрета. Изложба је, верујемо, задовољила све посетиоце. Што се тиче наших ученика, изложба се свидела сваком без изузетка. Жао нам је што вам овом приликом показујемо само једну слику јер било је много оних које бисмо желели да вам покажемо. Да бисте боље схватили наша осећања са изложбе, морате и сами посетити галерију. Верујте, нећете се покајати

Леа Милутиновић и
Кристина Ристић, VII

*У редовима који следе открићете како
је то када се такмичите пуни наде*

Сећате се да смо прошле године писали Со Дечијем искршњем фестивалу у Босилеграду. Е, то исто то, само много радосније помињемо и ове године. Наша група Елена, Јулија, Анђела, Петар, педагогица, учитељица Гоца и ја Немања, кренули смо аутобусом за Босилеград. У аутобусу смо упознали другаре из Лесковца, наравно, било је и другарица. Сада то и није тако битно. Све у свему, није нам било досадно до тамо. А у Босилеграду, мој друг и ја спавали смо код људи који су нас и прошле године примили. Првог дана посетили смо Благојев град и Рилски манастир у Бугарској. Тамо смо се још више дружили, а у међувремену су допутовали и другари из Молдавије, па је забавно било споразумевање са њима. И коначно, трећег дана је почео фестивал. Отворен је врло забавним програмом. Следило је куцање јајима, где је наша драга нам другарица Јулија Јанковић, стигла скоро до полуфинала. Неки су после пораза били онако, као тужни, али ја сам још увек веровао у своје украшено јаје Желео сам да остварим нешто (читајте успех). И, не знам како, та жеља ми се остварила. Водитељ је прочитао мој број и позвао ме да изађем на сцену. Нисам веровао. Труд се исплатио. Сви су ми честитали и у повратку сам све време био насмејан. Овај одлазак је био успешан, наравно, ту је и следећа година а са њом и нове наде и ваљда већих награда.

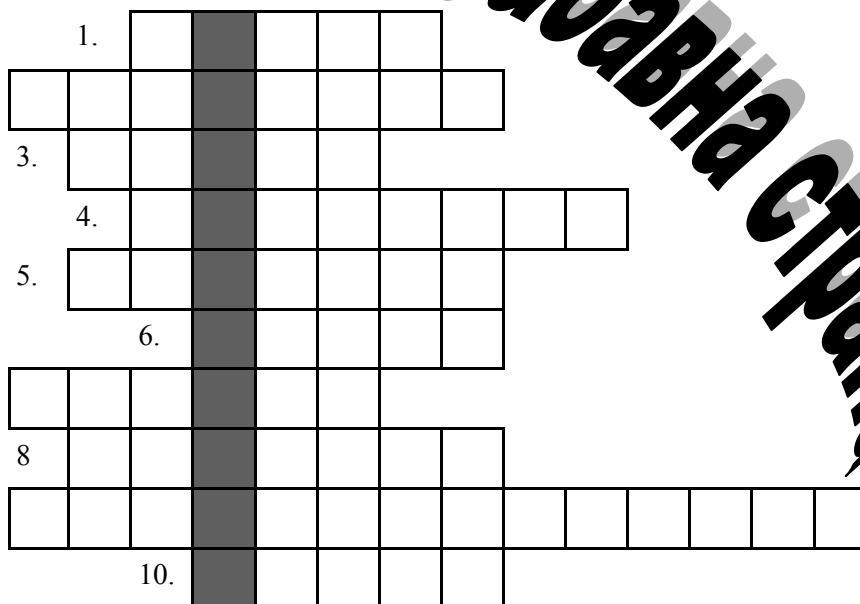
Немања Живић, VII

Великденски фестивал по други пут

Решите укрштеницу и добићете глаголски облик који означава могућност!

1. Врста придевских заменица.
2. Назив једне гласовне промена
3. Будуће време, или. .
4. Прошло време
5. Изразито звучни сугласници
6. Америчка обавештајна служба
7. Пређашње свршено време
8. Служба речи у реченици
9. Гласовна промена (к г х > ч ж ш)
10. Врста именичких заменица

Елена Цветковић, VI/2

Забавна страна

На питање како су помагали породици у време распуста петаци кажу:

-Када је мама правила колаче, ја сам лизао суђе па није морала да га пере.

-Ја сам помагао деци. Док су се играла ја сам им се придружио.

-Помагао сам тати да спава.

Јатаци су они који јашу коње!

Житије Хајдук Вељка Петровића дешава се за време Другог светског устанка у 17. веку.

Локатив означава стајање.

Хајдук Вељко Петровић је гађао Турке тањирима, кашикама, виљушкама.

Наставница: Чиме се метиљ причвршћује у органима у којим се налази?

Борко: Закачаљкама.

Илија: Крокодили расту целог живота

Леонтина: Живе целог живота?

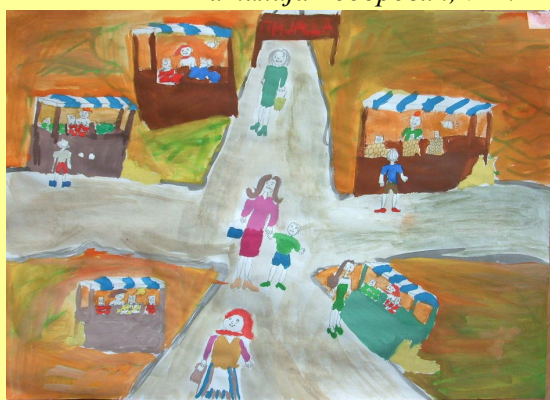
Обој ме!

Наталија Милојевић, VII

Наша галерија

Наталија Тодоровић, VIII/1

Андрејана Илијић, V

Мартин Милојевић, VI/1

Миљана Дичић, предшколац

Александра Голубовић, V

Вероника Томић, VIII/1

Андрејана Илијић, V

Михајло Милојевић, V

Марта Стевановић, VI/1

Ива Динић, предиколац

Јана Јовановић, II/1

Миловановић Мина, предиколац

Сара Жикић, II/1

Наталија Мартић, предиколац